

Minnen från fjällen. (Gustaf Eriksson.)

För en röst med ackomp.
eller

Unison Rör
eller

Blådd
Kör.

Ljuså vårar med strida strömmar. Snabba renar med mjuka

ppp *p leggiero* (i vers påskyndande) *rit.*

tömmar. Storm som virolar mot snö. Vackra blometer i "Jensmäss-

molto rit. *diminuendo* *rit.* *dolce* *espression*

tiden." Gökens to-ner i gröna liden. Dröm och längtan hos man och mö.

flugmare *rit.*

För
mans-
höster.

mp *accelerande* *divin.*

p *acc.* *rit.* *espr. dolce* *p*

Särtryck ur

Heimbygdas Tidskrift

I. Fornvårdaren. II. Jämten.

Jämten 1931

Minnen från fjällen.

Guðlaf Guðrýsson.

Andantus.

Alte Tegner.

1. Ljusa vårar med strida strömmar, snabba renar med mjuka tömmar. Storm som virvlar mot himlen snö. Vackra blomster i Jensmässtiden.

Gökens toner i gröna liden. Dröm och längtan hos man och mö.

Unison eller blanda Rör med piano p leggiero (näst q. förskrydande) (och q. förskrydande)

dim. rit. cresc.

lento

För manskar i Söndur.

Ljusa vårar med strida strömmar,
 Snabba renar med mjuka tömmar,
 Storm, som virvlar mot himlen snö,
 Vackra blomster i "Jensmässtiden",
 Gökens toner i gröna liden,
 Dröm och längtan hos man och mö.

Samestammen i ro på fjällen,
 Lugn som vågen i sommarkvällen
 Med sin skuggning av skogens bryn.
 Över dragen en högre dager,
 Som från himlen sin fågling tager —
 Återglansen från purpurskyn.

Flyttningsfärden, då vinden sopar
Snö i spåren, och same ropar
Högt sin order åt trogen hund.
Snar som drömmen ses hjorden svinna
Och till rikare beten hinna,
Följd av mörkret i kvällens stund.

Sommarkvällen med fågelkvitter,
Djupa drivor med silverglitter —
Månestrålarnes kyska glans.
Gråa sägner från flydda tider
Frambesvärja en här, som rider
Lätt och lustig som älvors dans.

Dag som natten kring fjällens toppar,
Stormen rasar och yrsnön gloppar,
Allt i bävan för dödens hot.
Män och renar i drivor gömda,
Starka männer till döden dömda,
Kvävda renar vid fjällets fot.

Mannarönen, de evigt samma
Under norrsken och solens flamma,
Under vinter och blommig vår.
"Fjällets joikning" i sommardagar,
Mod och styrka, då vargen jagar,
Och vid graven den tysta tår.

Tro, som bar i de mörka stunder
Under frestelsens alla funder
Och i livet var stödjestav.
Sång, som klingar i söndagsfriden,
Psalmens toner, där slut var striden,
Vid Kapellet på skottad grav.

Hopp, som lyfter de vita vingar
Och mot strålande rymd sig svingar
Över sorgernas jämmerdal
För att redan i bönens vaka
Oförgängliga fröjden smaka,
Fröjd i himlarnes bröllopssal.

* * *

Storm, som jagar med dån kring jorden,
Stör ej samernas hem i Norden!
Låt dem blomstra i frid och ro!
Våg, som hotar att allt fördränka,
Stanna loppet! Du kan ej sänka
Fjäll, där samer av ålder bo.

C. G. E—n.

Uppsala 1931

Appelbergs Boktryckeri
Aktiebolag